

MĂRTURISIREA ÎN RUGĂCIUNE

Pastor Paul Hamilton

Mărturisirea în rugăciune

Exodul 30 și 1 Samuel 3

Introducere:

Exodul 30:7

Aici este ceva ce ați mai văzut înainte. Aaron aducea ofranda în fiecare dimineată. El făcea aceasta în fiecare dimineată în cortul întâlnirii și mai apoi în templul lui Dumnezeu. El trebuia să aprindă candelile în fiecare dimineată. Se spune că preotul trebuia să pregătească candelile, adică să le umple cu untdelemn și să se asigure că ele vor arde în continuu. Și în fiecare seară ei făceau același lucru. Ei aduceau un miel pentru ofranda. Deci, în fiecare dimineată și seară ei aduceau la templul Domnului ofranda și aceasta a fost după poruncă Domnului, căci El a spus ca copiii lui Israel să-i aducă o ofrandă de un miros plăcut Domnului.

Aș vrea să vă concentrați la partea tămâii. Aș vrea să vedeți ce se întâmplă când se oprește tămâie. Tămâie în Biblie reprezintă rugăciuni.

Psalmul 141:2 Aș vrea să vedeți tămâie, pe când ei umpleau candelile și aduceau ofrandele lor dimineata, seara se făcea tămâie.

Haideti să privim la I Samuel 3 și la II Cronici 29

În Revelația se vorbește despre tămâie ca și un tip al rugăciunii. Se vorbește despre mirosul tămâii ca fiind rugăciunea sfinților. În Revelația 8 se vorbește despre fumul tămâii care a venit împreună cu rugăciunile sfinților care s-au urcat mai presus de Dumnezeu. Fără dubii, Dumnezeu vrea ca copiii Lui să se roage.

I Samuel 3:3 notați, „Și înainte să se stingă candela lui Dumnezeu...”

Când candela lui Dumnezeu se stinge, aceasta însemna că ei nu o umpleau cu untdelemn, ei nu îngrijeau de ea. Deci, fără dubii că atunci când se stinge candela lui Dumnezeu, nu era nici o ofrandă sacrificată, și nu ardea tămâia pe altar. Și chiar dacă cortul lui Dumnezeu era în mijlocul poporului nimeni nu-l îngrijea. Eli era preotul pe atunci el avea doi fii: Hofni și Fineas care erau niște făcători de rele.

Iată că candela lui Dumnezeu era deseori neumplută și nu era o închinare și slujirea lui Dumnezeu din toată inima, nu era o rugăciune care se înălța la Domnul din toată inima din partea lor.

II Cronici 29:7 Acestea sunt zilele lui Ezechia. El vorbește despre Ahazia care a închis ușile templului în acel timp.

Îți amintești că în fiecare dimineață și seară ei trebuiau să umple candelile și să aducă ofrande. **Însă ei au închis ușile templului, au scos candelile afară, ei s-au oprit să ardă tămâie.**

Versetul 8, „De aceea furia DOMNULUI a fost peste Iuda și peste Ierusalim, și i-a dat necazului,

înmărmuririi și șuierării, precum vedeți cu ochii voștri.”

Dumnezeu a spus, pentru că ați închis ușile și templul nu este în slujbă, candelile nu ard și ofrandele nu sunt aduse, Dumnezeu i-a spus lui Iuda și Ierusalim, că-I va da necazului.

Dumnezeu vrea ca toate aceste slujiri să aibă loc și cel mai mult El vrea ca să fi prezentă rugăciunea. Isus a spus, „*Casa mea este casa rugăciunii.*”

Fie ca și noi niciodată să nu ajungem la locul și timpul când nimic nu se întâmplă în rugăciunile noastre. Noi trebuie să punem accentul pe rugăciune și s-o reaccentuăm. Noi trebuie să păstrăm candela aprinsă și să permitem lumina să lumineze.

Biblia spune că dacă rugăciunea se oprește atunci problemele încep a ne năvăli. Cea mai bună cale a lui Dumnezeu de a ne căpăta atenția este atunci când ne dă probleme. Aceasta ne va face ca viața noastră de rugăciune să se pornească din nou.

Ideea este că noi nu vrem să pierdem din vedere ceea ce a plănuit Dumnezeu pentru noi.

I Samuel 3:3

Doar cu un capitol mai târziu priviți

I Samuel 4 Ei se pregătesc și Filistenii s-au pus împotriva lui Israel. Și priviți ce se gândesc copiii lui Israel cu privire la aceasta.

I Samuel 4:3 notați, “Să ne luăm din Șilo chivotul legământului Domnului, ca, atunci când vine printre noi, să ne salveze din mâna dușmanilor noștri.”

Frați și surori, sigur că aceasta era în cartea lui Iosua. Chivotul era cel ce mergea înainte. Cu siguranță că Dumnezeu era Cel ce mergea înaintea lor. Ei au vrut să meargă și să ia chivotul legământului Domnului de la Șilo, crezând că el îi va salva.

Dar la Șilo chivotul este întunecat. Nimeni nu are grijă ca candelile să fie umplute cu untdelemn. Este întuneric acolo. Candelile s-au stins. Focul nu este aprins pentru ofrande. Altarul este gol și nu este unde de pus tămâie. Nu se petrece nimic acolo.

Apropo, aceasta nu este la fel și în cer. În cer întotdeauna arde focul în candelile și niciodată nu încetează să se petreacă slujbele lui Dumnezeu.

Iată de ce Dumnezeu le spune ca să aibă grijă de Templul Său pentru că acolo nu e nimeni care să îngrijească de chivot și să aducă ofrande pe el.

Atunci când ei au mers să aducă chivotul legământului Domnului de la Șilo, când au intrat în Templu au văzut că nimeni nu era la slujbă pentru că Samuel pe atunci era un băiat micuț, dar Hofni și Fineas nu îngrijeau de Templu. Când ei au scos chivotul afară, ei au crezut că el îi va salva.

Notați versetul 4-5

Ei au spus că totul merge bine și că ar trebui să fii o trezire printre ei. Ei au strigat de bucurie.

Însă nimic nu se întâmplă. Chivotul este gol.

Frate Paul, chivotul este cu ei, ei s-au bucurat și au strigat. Da, însă Dumnezeu n-are de gând să facă nimic.

Versetul 10

„Și filistenii s-au luptat și Israel a fost bătut; și au fugit fiecare la cortul său; și a fost un foarte mare măcel, fiindcă au căzut din Israel treizeci de mii de pedestri.”

Chiar dacă ei au adus chivotul din Șilo și chiar dacă au strigat de bucurie.

Nimic nu se întâmpla cu Dumnezeu. De ce? Pentru că nimic nu se petrece pe acest chivot. Pentru că ei s-au oprit să îngrijească de chivotul legământului Domnului. Și ei se apropiau de nenorocire în ce privește voia lui Dumnezeu. Ei mergeau spre o mare nenorocire. Și de fapt, aceasta este unica dată când Dumnezeu permite ca chivotul Domnului să fie luat de la ei. Desigur că Dumnezeu ia judecat pe Filistenii timp de 7 luni cât chivotul se afla la ei.

Și chiar dacă copiii lui Israel au luat acel chivot pe care nu erau aduse ofrande deja de mult timp, chiar dacă ei au crezut că acest chivot îi va salva și îi va aduce biruință, ei totuși au pierdut! Pentru că ceva nu era în regulă cu privire la ceea ce le-a poruncit Dumnezeu.

Fraților, noi putem să avem o biserică care trece prin emoții. Noi putem să avem cântări și predică, și totuși nimic să nu se întâmple.

Nimeni nu se implica în lucrarea cu chivotul Domnului. Oamenii care erau responsabili pentru el, erau implicați în imoralitate și furt. Ei furau de la

Dumnezeu. Ei neglijau datoriile lor zilnice. Simplitatea umplerii candelor, aducerea tămâii și ofrande pe altar.

Când te gândești la datoriile lor și toate lucrurile care erau învățați să facă, vezi că rugăciunea nu era un lucru de prioritate pentru ei. filistenii în apăsau din toate părțile.

Noi vorbim despre a fi înțelepți și de a învăța de la greșelile noastre, însă am fi și mai înțelepți dacă vom învăța de la greșelile altora. Dacă ar fi ceva la care n-am dori să renunțăm în biserica noastră, noi n-am dori ca lumina să fie stinsă. Noi vrem să ne asigurăm că lumina noastră încă mai luminează. Noi trebuie să ne asigurăm că dăm tot ce avem mai bun și ne sacrificăm pentru lucrul Domnului.

Noi trebuie să ne asigurăm că tămâia nu oprește rugăciunea.

Când bisericile se depărtează de Domnul, aceasta este din cauza lipsei de rugăciune.

Hai-deți să nu permitem că rugăciunea noastră să slăbească. Noi trebuie să ne dăm seama că rugăciunea este planul total a lui Dumnezeu.

Noi citim în cartea Faptelor că oamenii de acolo întotdeauna aveau întruniri de rugăciune peste tot.

Privește la Daniel 6, aș vrea să accentuez o lecție de la Daniel.

Daniel 6:10

Daniel a avut neplăceri și probleme cu liderii săi din cauza ascultării sale de Dumnezeu. Ei au făcut o lege care spunea că nimeni nu are dreptul să se roage.

Citește versetul 10

El se ruga de 3 ori pe zi. **Dumnezeu dă perspicacitate cu privire la viața de rugăciune a lui Daniel.**

Daniel 9:4 aș vrea să accentuez un lucru. **„Și m-am rugat DOMNULUI Dumnezeului meu și am mărturisit și am spus: Doamne, mare și înfricoșătorul Dumnezeu, ce ține legământul și milă pentru cei ce îl iubesc și pentru cei ce țin poruncile lui;”**

Uneori, noi gândim că dacă suntem creștini și totul este acoperit cu sângele Domnului Isus Cristos, noi nu trebuie să ne mărturisim păcatele în fața lui Dumnezeu. Aș vrea să vă sugerez ceva, dacă tu nu-i mai mărturisești păcatele tale Domnului. Aceasta este un element al rugăciunii noastre care ne lipsește. Da, totul este sub sângele lui Isus. Dar, atunci când Domnul Isus a spus în Luca 11:2-4 „Și ne iartă păcatele noastre...”

Este uimitor că El s-a rugat astfel. Noi știm că El n-a avut nici un păcat pe care să-l mărturisească. Dar el a spus, „Când vă rugați..” Iată felul cum trebuie să vă rugați. Mergeți înaintea Tatălui și puneți niște elemente în rugăciunea voastră. Aveți grijă să-l slăviți, dar de asemenea rugați-l să vă ierte păcatele. Mărturisirea are loc în fiecare zi, tot timpul.

Pentru ce este bună mărturisirea?

Părtășie.

I Ioan 1:9

Daniel 9:4 notați niște lucruri cu privire la rugăciunea lui Daniel.

Daniel 9:20

Unul din lucrurile cu privire la rugăciunea lui Daniel este că el își mărturisește propriul păcat, și apoi se roagă pentru copiii lui Israel.

Eu nu văd nimic greșit în faptul că părinții se roagă pentru ei înșiși cum a făcut-o și Iov, care s-a rugat pentru copiii săi, păcatele lor și a întregii lui case. Iov s-a rugat pentru păcatele familiei sale.

Și ca și păstor eu îmi mărturisesc păcatele mele și a întregii biserici. Și dacă tu spui, eu nu cred că tu trebuie să-mi mărturisești păcatele mele. Eu o fac în caz că tu nu o faci.

Daniel 9:5 notează, „Noi...”

Daniel 9:8 notează, „...deoarece am încălcat legea împotriva ta.”

Versetul 10

El a continuat să le mărturisească. **Versetul 15**, „noi am păcătuțit, am lucrat cu stricăciune.”

Versetul 17 nu este din cauza noastră ci din cauza lui Dumnezeu.

Versetul 18

Daniel își cunoaște locul.

Versetul 17, 19 pentru Domnul

Versetul 18 „nu...din cauză faptelor noastre drepte...”

El își începe mijlocirea și mărturisirea.

Versetul 20-21

Poate și tu ai nevoie să faci o mărturisire în rugăciune?!